

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrorvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuißimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1634

De Rubricis Proprij Missarum de Sanctis. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40262

cio, vt videre est in Homilijs sanctorum Leonis I. & Gregorij Magni.

31 Ieiunium quoque cum statione coniungebatur, ex *Tertulliano semel & iterum contra Psychicos*, & in *lib. 2. ad Vxorem*. quod & nos retinemus in plerisque Stationibus, hoc est in Quadragesima, & Quatuor Temporibus.

32 Processionis itē mentio est apud *Tertull. loco cit. ad Vxorem*. & à viciniore Ecclesia, vel non admodum remota, ibat Papa cum Clero ad Ecclesiam stationalem. Atque hinc fortasse *Belethus cap. 6. & cum eo Dur.* definire Stationem, hoc est Processionem: sed erat terminus Processionis.

33 Significat Sixtus V. in prædictis verbis, diuersa fuisse loca stationalia, & hodie sunt quinque supra quadraginta, licet stationales dies Quadragesimales sint 54. & alij per annum 31. omnes 85. quia ad eundem locum sæpius itur; non tamen scire possumus, quæ antiquiora, quæ sint posteriora. Ea verò omnia ordinauit S. Gregorius, vt apertè scribit *Io. Diaconus in*

eius Vita lib. 2. c. 6. idemque concessit Indulgentias stationarias, quod hæc iisdem verbis refert *Bonifacius VIII. in Bulla 13. Aprilis anno 3. Pontificatus*, in qua confirmat Indulgentias à Prædecessoribus concessas, & præterea concedit & ipse contritis & confectis visitantibus Ecclesias stationales annum vnum, & dies 40. de vera Indulgentia: sed immensæ in vnaquaque conijciuntur esse Indulgentiæ.

34 Post obitum S. Gregorij nonnullæ stationales Ecclesiæ fuerunt mutatae. qua de re lege *Pompeium Vgonium loco citat.* Illud ego obseruo, de titulis Ecclesiarum stationalium Urbis fieri Officium seu commemorationem in Breuiario Romano, exceptis S. Onaphrio, S. Balbina, & S. Quirico: & in illius quidē Ecclesia fuisse Stationem credimus tēpore S. Gregorij; in huius autem instituta fuit seu trāslata aliunde a Sixto IV. lege *Vgonium supra.*

Et hæc de Stationibus quæ habentur in Romano Missali, ne quid illius præmittamus in hæc Commentarijs.

De Rubricis Proprij Missarum de Sanctis. XIII.

1 **A** Vigiliam sancti Andreae sumunt exordium, quæ est Aduentus Domini proxima, à quo fit initium, vt diximus, Proprij de tempore.

2 Illud autē est certum, tria de Sanctis fieri solita, Vigiliæ, Festa, & Octauas. Vigiliæ à Pastoribus cœperunt, qui vigiliis nascente Christo custodierunt. Et tota nocte ante quædam Festa vigilabatur à populis nostris; sed ob scandala noctu contingentia, ieiunio & Vigiliarum nomine retentis, Vigiliæ fuerunt interdictæ, ait *Honor. in Gemma lib. 3. cap. 6.*

3 A S. Ambrosio vulgo dicuntur

interdictæ, sed *Baron. in Notis Martyrologij ad 5. diem Ianuarij*, probat fuisse potiùs auctas Vigilias tempore S. Ambrosij; neque tunc scandala fuisse, de quibus cum opinione vulgi loquitur Honorius; neque vñquam fuisse verum, S. Ambrosium interdixisse Vigiliarum vsum.

4 Indictæ verò sunt Vigiliæ Sanctorum, tum vt Festum præueniendo sit solemnus, ex *Radul. Prop. 19.* tum, vt temporali eorum angustia compatiamur, & per pridianam purificationis abstinentiam dignius celebremus sequentis Festi lætitiā, *Alcuin. de Parasceve.*

5 Festa

5 Festa Sanctorum Natalitia dicuntur à *Tertull. lib. 6. de Coron. milit.* quia cetero hinc emigrantes nascuntur, *Alcum. de Divin. Offic.* Festa, quia ius in eis factum, hoc est dicitur, *Raban. lib. 2. c. 46.* Festiuitates, quasi fasti diuinitates, quia annuatim illis diebus ius diuinitatis persoluitur, *Honor. in Gemma lib. 3. cap. 7.* Celebritates, quasi Caelibum, id est castrorum ritus; quia in illis ritus caelestium tanquam à castris agitur, *idem ibidem.* Solemnitates, quia fieri solent in anno, *Beleth. cap. 3.*

6 Porro ex Apostolica traditione manant, ex *Baron. anno 58. nu. 93.* qui citat *Clem. lib. 8. Constit. c. 39.* & probat, primum Festum S. Stephano dicatum fuisse: neque Martyrum solum, sed etiã Pastorum & Doctorem Festa celebrata docet, ex *Gregorio Nysseno Orat. in laudem Basily,* & ex *Naxianz. Orat. in laudem Athan.* Festa tamen Confessorum in Concilio Maguntiaco statuta sunt, ait *Bellarmin. li. 2. de Missa cap. 20. anno 813.* ad excitandam, inquit *August. lib. 20. contra Faustum cap. 21.* imitationem Sanctorum, vel ut meritis eorum confociemur, & orationibus adiuuemur. alias adfert causas *Io. Dam. lib. 4. cap. 7.* quæ in eisdem ferè recidunt.

7 De Festis autem Sanctorum illud posset hoc loco quæri, quando in Missali habuere locum singula Festa, & apud quos, seu à quibus paulatim ad generalem consuetudinem transiere; sed hac de re fusiùs & commodiùs in

Commentarijs ad Rubricas Breuiary Romani, ubi etiam de Auctoribus Officiorum cuiusque Missæ agemus.

8 Octauæ Sanctorum fiunt ad proganda eorundem Festa, ut celebriora sint, tum ad compensanda ea quæ in Festis negliguntur, ut ait *Radulph. Propos. 19.* & quorundam fiunt, ut Octauarum mysteria pateant, non autem omnium Festorum, ne vilescant, *Durand. lib. 7. cap. 1.*

9 Mysteria verò sunt; nimirum, quia per Octauas Sanctorum consummatio doctrinæ, ex *S. Hilario in Psal. 118.* solida eorum virtutis forma, ex *Clem. Alex. Strom. 6.* æterna animarum & corporum glorificatio, ex *Amb. Enarrat. 2. ad Horontianum,* & *August. lib. 2. Serm. in monte cap. 3.* significantur. quæ fusiùs explicauimus in *Prefatione nostra ad Octauarium Romanum, editum & approbatum à sacra Rituum Congreg. die 19. Febr. 1622.* à Moysè, Salomone, Apostolis, & eorum successoribus eas deduximus. Ritum etiam *ibidem* significauimus, qui partim à Moysè est, ut dies Octaua æquè ac prima colenda sit, *Leu. 23.* partim ex consuetudine antiqua Ecclesiæ, quæ inter medios dies celebrat, ac si essent temporis Paschalis, id est cum lætitiâ, ait *Radulph. loco citato.*

10 Duo supersunt. Alterum ad Benedictionem candelarum spectat, & Processionem in Festo Purificationis B. Virginis. Alterum, quado plures Missæ in diebus Sanctorum Festis sint cantandæ.

De Benedictione candelarum, & Processione in Festo Purificationis B. Virginis. XIV.

Purificatio beatæ Virginis dicta est Festum Simeonis, & Annæ, Præsentationis, Occursus, à Græcis, Hy-

pante, seu Hypapante, hoc est, Obuiatio, Occursus; & cæpta est coli Constantinopoli sub Iustiniano Imperatore,